

РЕШЕНИЕ

№ 3935

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10107** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на П. Д. П. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № ПИ-288/23.09.2021 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата му срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С210022-022-0061423/19.08.2021 г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение, като основният аргумент на жалбоподателя е, че по образуваното изпълнително дело е изтекла предвидената в чл. 171, ал. 1 ДОПК давност.

В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван.

Ответникът е представляван от юрк. А., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по жалбата.

От фактическа страна се установява, че срещу жалбоподателя П. Д. П. е образувано изпълнително дело № 22080008656/2008 г. по описа на ТД на НАП С., за събиране на установени и изискуеми публични вземания.

С разпореждания за присъединяване с изх. № С160022-105-0165254/22.10.2016 г. и изх. № С190022-105-0205684/25.06.2019 г. към изпълнителното дело са присъединени задължения, по подавани от жалбоподателя декларации образец б за ЗО и ДОО за

данъчен период 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. и за данъчен период 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г., общо в размер на 2 876,45 лв. от които главница в размер на 1 9868,28 лв. и лихва 908,17 лв., изчислена към деня на издаване на постановлението.

С разпореждане с изх. № С190022-035-0175568/11.01.2019 г. за частично прекратяване на производството по принудителното изпълнение, съгласно чл. 225 от ДОПК е прекратено събирането на публични вземания по ИЛ № 4306/1998/02.02.2001 г., както и по наложена глоба с наказателно постановление № 199/26.09.2006 г. поради изтекъл давностен срок.

За обезпечаване на установени и изискуеми публични задължения по изпълнителното дело публичният изпълнител, след като е взел предвид, че ще се затрудни събирането им, е издал Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С210022-022-0061423/19.08.2021 г. с което е наложен запор на 2 бр. МПС, лек автомобил марка V., модел ГОЛФ, рег. [рег.номер на МПС], година на производство 1991 г. с балансова стойност 0,00 лв., и лек автомобил марка H., модел C., с рег. [рег.номер на МПС], година на производство 1999 г., мощност 66 kW и с балансова стойност 0,00 лв.

За налагане на запора, до МВР, СДВР, О“ПП“, е изпратено запорно съобщение изх. № С210022-122-0015677/19.08.2021 г. и в съответствие с чл. 201, ал. 3 ДОПК. Получен е отговор, с който от О“ПП“ уведомили публичния изпълнител, че П. П. е собственик на двете МПС, с оглед на което са наложени запори върху посочените автомобили.

С молба за прекратяване на производството вх. № С210022-000-0416025/10.09.2021 г. жалбоподателят е поискал прекратяване на изпълнителното дело поради изтекла давност.

По молбата се е произнесъл и.д. директор на ТП на НАП С. с Решение № ПИ-288/23.09.2021 г., с което е оставил жалбата без уважение, като неоснователна, а в частта ѝ, относно искането за прекратяване на изпълнителното производство и погасяване на публични задължения по давност, без разглеждане, като недопустима. Решението е връчено по електронен път на жалбоподателя на 01.10.2021 г.

Същото е обжалвано по съдебен ред, като с определение № 632/25.01.2022 г. на АССГ, 2 състав жалбата на П. Д. П. против Решение № ПИ-288/23.09.2021 г. на директора на ТП на НОИ С., в частта, с която жалбата с №С210022-000-0416025/10.09.2021 г. по регистъра на Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП е оставена без разглеждане като недопустима, касаеща искането за прекратяване на изпълнителното производство и погасяване на публични задължения по давност, е оставена без разглеждане и на основание чл. 159 т. 1 от АПК производството в тази му част е прекратено.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане, но по същество е неоснователна.

Оспореното Решение № ПИ-288/23.09.2021 г. е издадено от компетентен орган. Спазена е изискуемата писмена форма. Решението е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121,

ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените обезпечителни мерки.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК в случая не е налице. Безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателя е налице образувано изпълнително дело @ 22080008656/2008 и обхваща установени по основание и размер публични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 9 ДОПК. Обезпечението от своя страна е обусловено от липсата на погасителни действия от страна на длъжника. Налагането на запор на МПС е една от мерките, предвидени в чл. 198, ал.1 ,т .2 ДОПК. Не е налице и третото отменително основание, а именно да не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Предварителните обезпечителни мерки по чл. 121 ДОПК се налагат с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Такъв извод е направен и мотивиран от публичния изпълнител, поради което изискването на сочената разпоредба е налице.

Съгласно чл. 195, ал. 7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията, установени по реда на ал. 5. При определяне на обезпечителната мярка се взема предвид както обезпечителната нужда, така и мярката да не е прекомерно обременяваща. изискването произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Наложена в случая обезпечителна мярка е съобразена с този принцип, като следва да се отбележи, че по изпълнителното дело има наложен запор единствено на 2 бр. леки автомобили.

Следва да се отбележи, че е безспорно установено, че в деня на подаване на жалбата, П. П. е подал до публичния изпълнител искане за погасяване по давност на всички публични задължения, предмет на изпълнително дело № 22080008656/2008 г. По това заявление публичният изпълнител се е произнесъл с Разпореждане с изх. № С210022-137-0006144/10.09.2021 г., което не е било обжалвано и не е предмет на произнасяне от страна на директора на ТД на НАП С. с процесното решение. Давността не се прилага служебно, поради което направените с жалбата до съда възражения в този смисъл са неоснователни. Същите са предмет на разпореждане с изх. № С210022-137-0006144/10.09.2021 г., което не е било обжалвано от П. П..

По изложените съображения настоящият съдебен състав, намира, че подадената от П. Д. П.. жалба е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение със законните последици от това

Предвид изхода на делото на ответника се дължат разноски в размер на 500 лв., на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Д. П. срещу Решение № ПИ-288/23.09.2021 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата му срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С210022-022-0061423/19.08.2021 г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА П. Д. П. да заплати на ТД на НАП С. град сумата от 500 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: